

ще Василякивото тескере у него? Атанасъ оплашено отговорилъ: „Не зная. Азъ мисля, че това е моето тескере.“ Подирилъ своето тескере, но като не го намѣрилъ, опомнилъ се и казалъ: „Като ходихме съ бай Василяки въ Хаинъ Кьой, тамъ единъ чаушъ ни иска тескеретата, прѣгледа ги и ни ги повърна, навѣрно, той ги е размѣнилъ и ний не смѣ забѣлѣвали размѣната.“

Дѣдо духовникъ веднага отишелъ въ конака при мюдюринъ Янко Бѣлялията, при когото намѣрилъ Хаджи Христо х. Ст. Михайловски, братъ му Михалъ и Иванъ х. Тодоровъ, прѣдалъ тескерето и казалъ, какъ и при каква обстановка тескеретата били размѣнени. Хаджи Христо,